

01.09.2016 – 31.12.2016

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

“Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od ugruška! Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj, Koji poučava peru, Koji čovjeka poučava onome što ne zna.” (El-Alek, 1.-5.)

ISLAMSKA ZAJEDNICA BOŠNJAKA OFFENBACH
DŽEMAT FIRDEUS OFFENBACH

24.09.2016

NEKA TI DUŠA MIRIŠE

ISLAMOM

MANIFESTACIJA KOJU NE SMIJETE PROPUSTITI

SPECIJALNI GOSTI

PROF. SANIN MUSA
HFZ, AZIZ ALILI

OSTALI GOSTI

- Mektebski hor "Firdeus",
- Hor Tursko-Islamske Zajednice,
(izvedba Ilahija na turskom jeziku)
- Edina Mimić (izložba kaligrafije)

*Podjela bajramskih paketića

ADRESA

Willy-Brandt-Halle,
Mühlheimer Bürgerhaus GmbH
Dietesheimer Straße 90, 63165 Mühlheim am Main

Edukativni islamski časopis Vjernik

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Grafički dizajn: Azmir Amid

Naslovna strana:

Sead Sulejmanović fotograf

U ovom broju pišu:

hafiz Abdullah Mujic

Kurra hafiz Admir Husić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem

Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

U ovom broju čitate

Allahovo lijepo ime El-Habir.....4

Šta to čovječanstvu nudi posljednji poslanik.....8

Razvijanje samopouzdanja kod kćerke..... 13

Kako nastaje običaj.....17

Allahova milost.....19

O sihirbazima.....20

Genocid je zaboraviti.....21

Prvi čovjek i prvi poslanik.....23

Allahovo lijepo ime El-Khabir

Jedno od lijepih Allahovih imena jeste i ime El-Habir – Onaj koji je o svemu obaviješten, koje se u Kur'anu spominje četrdeset pet puta. Ponekad se spominje zajedno s imenom El-Alim, nekad uz ime El-Hakim, a ponekad uz ime El-Besir i najčešće dolazi kao u riječima Uzvišenog Allaha: **"A Allah je dobro obaviješten o onome što vi radite!"** (Alu-Imran, 153); **"Allah je o onome što radite dobro obaviješten!"** (El-Bekara, 234)

Što se tiče tih nekih ajeta u Kur'anu na kojima se spominje Allahovo

lijepo ime El-Habir, to su i sljedeći: **"Doista će njihov Gospodar toga Dana zasigurno o svemu biti obaviješten!"** (El-Adijat, 11); **"Rekao je: 'Obavijestio me je Sveznajući, Onaj koji je o svemu dobro obaviješten!'"** (Et-Tahrim, 3); **"Doista je Allah o Svojim robovima dobro obaviješten i On ih dobro vidi."** (Fatir, 31)

Značenje imena El-Habir u arapskom jeziku

El-Habir dolazi od riječi el-hibru ili el-hubru, odnosno od riječi el-hibretu ili

el-hubretu, a sve ove riječi imaju značenje znanja o nečemu. Tako se kaže: "Čovjek je habir i habir" , tj. onaj koji zna vijest o nečemu.

Značenje Allahovog lijepog imena El-Habir

Ibn Kajjim, rahimehullahu teala, kaže: "El-Habir je Onaj čije znanje obuhvata unutrašnjost svih stvari i skrivenosti, kao što obuhvata i njihove spoljašnosti." (Es-Savaikul-mursela, 2/492)

Gazali, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Habir jeste Onaj kojem ne promiču skrivene stvari i ništa se ne pokrene u Njegovoj vlasti, u svemu čime On vlada, nijedan se atom ne pokrene niti smiri, nijedna se duša ne uznemiri niti postane smirena i spokojna a da On o tome nema vijest. El-Habir ima značenje kao i El-Alim-Sveznajući, s tim da, kada se imenu El-Alim doda poznavanje skrivenih stvari, tada se njihov poznavalac naziva El-Habir." (El-Maksadul-Esna, str. 63)

Šejh Sa'di, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Alim i El-Habir jeste Onaj čije znanje obuhvata javnosti i tajnosti, vidljive i skrivene stvari, obuhvata obavezne radnje, nemoguće i moguće, na zemanjskom svijetu i uzvišenom svijetu, Njegovo znanje obuhvata prošlost, sadašnjost i budućnost, tako da Mu ništa nije skriveno!" (Tejsirul-Kerimir-Rahman, 5/299)

Ibn Ašur rekao je: "El-Habir jeste Onaj koji poznaje sve detalje razumskih i opipljivih stvari, sve detalje vidljivih i nevidljivih stvari." (Et-Tahriru vet-tenviru, 11/310)

Allahovo lijepo ime El-Habir u našem životu

- Kada vjerujemo da Allah, subhanehu ve teala, dobro i detaljno poznaje Svoje robove: ljude, džine, meleke i druge, kao što je i rekao: **"Uistinu, Allah Svoje robove dobro poznaje i dobro ih vidi!"** (Fatir, 31), i kada vjerujemo da Allah, subhanehu ve teala, dobro poznaje djela Svojih robova, kao što je i rekao: **"I bojte se Allaha, uistinu, Allah dobro zna ono što vi radite!"** (El-Hašr, 18), kada vjerujemo, ubijeđeni smo i znamo da Allah poznaje svako naše stanje u kojem se nalazimo, zna kada smo na ispravnom, kada smo ustrajni u dobrim djelima, kao što je rekao: **"A vi, ako budete činili dobra djela i budete bogobožni, pa, uistinu Allah dobro poznaje ono što vi radite!"** (En-Nisa, 128), On dobro zna za nas kada skrenemo s Pravog puta, kada ostavimo činjenje dobrih djela, kao što je rekao: **"A ukoliko se okrenete ili odbijete, pa Allah doista zna ono što vi radite!"** (En-Nisa, 135)—tada dobro vodimo računa o riječima koje izgovaramo i djelima koja radimo, vodimo računa o svojim tajnim i javnim djelima, jer Allah, subhanehu ve teala, sve ih do

u detalje dobro poznaje. Shodno tome, izgovaramo samo riječi kojima se pokoravamo Allahu, želimo i žudimo samo za onim što predstavlja pokornost Allahu, subhanehu ve teala, čistimo sve svoje riječi i sva svoja djela i u tajnosti i u javnosti, čistimo sav svoj ibadet prema Allahu. Trebamo dobro znati da Uzvišenom Allahu ništa nije skriveno, kod Njega je tajno i javno isto. Koliko smo god u mogućnosti prisjećajmo se ovih riječi Uzvišenog Gospodara: **"Vi, da li stišali svoje govore ili ih javno iznosili i glasno govorili, uistinu On dobro poznaje ono što se nalazi u vašim grudima! A kako i da ne zna Onaj koji je stvorio! On je Onaj koji poznaje i najskrivenije stvari, Onaj koji sve dobro poznaje!"** (El-Mulk, 13-14)

- Vodimo računa o svome srcu! Zar ne čujemo da Allah dobro zna ono što je u našim srcima?! Stoga, očistimo svoja srca od svakog vida nevjerstva i licemjerstva, oholosti i umišljenosti, od zavisti, zlobe i mržnje prema vjernicima i svega lošeg! Znamo dobro da se sve kreće oko srca! Zar Uzvišeni Allah nije rekao: **"Toga dana (Sudnjeg dana) neće koristiti imetak niti sinovi! Samo čisto srce će koristiti onome koji s njime dođe pred Allaha!"** (Eš-Šuara, 88-89)

Nadam se da je dobro poznat hadis Allahovog Poslanika, sallallahu

alejhi ve sellem, u kojem kaže: "Zar u tijelu nema komad mesa, ukoliko on bude ispravan ispravno će biti i cijelo tijelo, i ukoliko se on pokvari, pokvarit će se i cijelo tijelo! Zar to nije srce?!" (Buhari)

Također hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u kojem kaže: "Uistinu Allah ne gleda u vaša tijela, niti niti gleda u vaše izgledе, već gleda u vaša srca", pa je svojim prstima pokazao prema grudima. (Muslim)

- Trudimo se, koliko smo u mogućnosti, da se odazovemo naredbama Uzvišenog Allaha i naredbama Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da se pokoravamo Allahu i Njegovom Poslaniku maksimalno, jer je Uzvišeni Allah rekao: **"I pokoravajte se Allahu i Njegovom Poslaniku, a Allah dobro zna ono što vi radite!"** (El-Mudžadela, 13)

Također, nastojimo, koliko smo u mogućnosti, da se klonimo grijeha jer ih Allah dobro poznaje, bilježi ih i čuva i sutra će nas za njih pitati i obračunavati. Rekao je Uzvišeni: **"I dovoljan ti je tvoj Gospodar, koji grijehe Svojih robova dobro poznaje i vidi ih!"** (El-Isra, 17)

- Oborimo svoj pogled, čuvajmo svoj pogled i svoj spolni organ od onoga što je Uzvišeni Allah zabranio, jer je On Svevišnji rekao: **"I reci vjernicima neka obore**

svoje poglede i neka čuvaju svoje spolne organe, to je za njih čišće i bolje, doista Allah dobro poznaje ono što oni čine!" (En-Nur, 30)

Kada ovo znamo, onda oborimo svoje poglede, čuvajmo svoja stidna mjesta i sve svoje organe od onoga što srdi našeg Uzvišenog Gospodara!

- Dobro se čuvajmo pogleda kriomice, budimo svjesni da Uzvišeni Allah zna za njega. Rekao je: **"On zna ono što pogledi kriomice prate i što grudi u sebi skrivaju!"** (Gafir, 19)

Zato kada želiš nešto da kažeš ili nešto da uradiš, zamisli se kako stojiš pred Silnim i Uzvišenim Gospodarom, Allahom! Boj se Allaha i stidi Ga se u svakoj svojoj riječi, svakom djelu, svakom svom pokretu, u svakoj svojoj želji, nastojanju, radosti, osamljivanju i miješanju s drugima, boj se Allaha u svome razmišljanju, znaj da se Uzvišeni Allah obraća tebi kao što se obratio i Svome vjerovjesniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, riječima: **"Reci: 'Doista su moji namazi i moji obredi, i moj život i moja smrt, posvećeni samo Allahu, Gospodaru svih svjetova!"** (El-En'am, 162)

- Budimo pravedni jer pravedni su bogobožni! Znajmo da ne

možemo biti bogobožni! Znajmo da ne možemo biti bogobožni, istinski se bojati Allaha, sve dok ne budemo pravedni prema svima, jer je pravdu Allah naredio i pojasnio kako da se pravedno ophodimo prema svima: **"Pravedni budite, doista je to bogobožnost, zato se bojte Allaha, jer Allah dobro zna ono što radite!"** (El-Maida, 8)-

- Podsjećajmo svoje porodice, svoju djecu da je Uzvišeni Allah Blagi i Onaj koji sve dobro poznaje, da On dobro zna ono što se nalazi u njihovim dušama, dobro zna ono što na javu iznose i ono što kriju u sebi, kao što Uzvišeni Allah kaže, spominjući riječi Lukmana kojima je savjetovao svoga sina: "O sinčiću moj! Dobro ili zlo, teško koliko zrno gorušice, bilo u stijeni ili na nebesima ili u zemlji, Allah će na vidjelo iznijeti, jer Allah zna najskrivenije, On sve dobro poznaje!" (Lukman, 16)

Uzvišenog Allaha molim da nam omili izučavanje Njegovih lijepih imena, da Ga upoznamo putem njih i zavolimo Ga još više i još više Mu budemo pokorni!

Izvor: El-Asr – Hajrudin Tahir Ahmetović

Šta to čovječanstvu nudi posljedni vjerovjesnik?

Nakon što su čitav svijet zahvatili višeboštvo, neznanje, zabluda i nepravda, javila se očajnička potreba za nekim ko će svijet izbaviti iz svih tih tmina, Allah, subhanehu ve te'ala, počastio je cijelo čovječanstvo poslanstvom Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Kaže Uzvišeni: "Elif- lam-ra. Knjigu ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihovog Gospodara, izvedeš iz tmina na svjetlo, na put Silnoga i Hvaljenoga." (Ibrahim, 1) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslan je da izvede sve ljude iz

raznih vrsta tmine i zablude, na potpuno svjetlo. Nije poslan samo jednoj naciji, jer njegova poslanica nije ni nacionalna ni raska, kao što kaže Allah Uzvišeni: "On robu Svome objavljuje jasne ajete da bi vas iz tmina na svjetlo izveo – a Allah je, uistinu, prema vama dobar i milostiv." (El-Hadid, 9) Dakle, Resulullah je rahmet (milost) svim ljudima, kao što je rekao Uzvišeni: "...a Tebe smo samo kao milost svjetovima poslali." (El-Anbija, 107)

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozivao je ljude ka njihovom Gospodaru, ne tražeći za to nikakvu nagradu, i na tom je putu trpio i podnosio velika

uznemiravanja. Sprečavao je činjenje neprijateljstva, makar se radilo i o nevjernicima: "I neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite, zato što su vam spriječili pristup Časnome hramu, nikako ne navede da ih napadnete! Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu; i bojte se Allaha, jer Allah strašno kažnjava." (El-Maida, 2)

On je otklanjao nepravdu među ljudima i nije je prihvatao čak ni ako bi je, eventualno, njegovi sljedbenici ispoljili prema neprijateljima. Naređivao je pravednost, makar se radilo i o neprijatelju: "O vjernici, dužnosti prema Allahu izvršavajte, i pravedno svjedočite! Neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i bojte se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite!" (El-Maida, 8)

Pozivao je ljude da ispunjavaju obećanja, preuzete obaveze i ugovore. Njegovi sljedbenici nisu bili kao oni što kažu: "Nemaju nikakva prava kod nas oni koji se sa našom vjerom razilaze", dozvoljavajući na takav način činjenje nepravde i lažući tako na Allaha: "I ispunjavajte obaveze na koje ste se Allahovim imenom obavezali i ne kršite zakletve kad ste ih tvrdo dali, a

Allaha kao jamca sebi uzeli, jer Allah zna ono što radite." (En-Nahl, 91)

Zabranjivao je prevaru i mnogi propisi sa kojima je došao plemeniti Poslanik, sallallahu aleji ve sellem, u cilju su zabranjivanja prevare. Čak i ako se bojimo prevare neistomišljenika, mi njih nasmijemo varati, jer je varanje loša osobina i Allah ne voli prevarante: "Čim primijetiš vjerolomstvo nekog plemena, i ti njemu isto tako otkaži ugovor – Allah uistinu ne voli vjerolomnike." (El-Anfal, 58)

Kada se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili njegovi sljedbenici poboje prevare ili pak nečega što ukazuje na to, ne treba da drugu stranu varaju, kao što to oni rade, već mogu da obznane da je sporazum između njih i druge strane prestao, odnosno da je poništen. Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, u svom Tefsiru kaže: "U ovom ajetu Uzvišeni poručuje Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: 'Čim primijetiš od nekog plemena, s kojim ste sklopili ugovor, '...vjerolomstvo', tj. kršenje tog ugovora između vas i njih, '...i ti njemu isto tako otkaži ugovor, pa da budete na istom: i ti i oni znat će te da ste međusobno u neprijateljskom odnosu. 'Allah uistinu ne voli vjerolomnike', tj. On ih ne voli čak i ako krše ugovor prema nevjernicima. "Imam Ahmed, Allah mu se smilovao, bilježi od Sulejma

b. Amira da je rekao: "Između Muavije i Bizantijaca bio je ugovorom određen rok (primirja). On je bio krenuo prema njihovoj teritoriji želeći da dođe u njihovu blizinu, pa da ih napadne čim rok istekne. Međutim, tada jedan stariji čovjek, koji je bio na jahalici, povika: 'Allahu ekber, Allahu ekber! Pošteno radite, a ne na prevaru! Zaista je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: '...Ako neko sklopi ugovor sa nekim ljudima, neka ga nipošto ne raskida ili ne povlači, sve dok ne istekne rok ili dok ga oni ne prekrše, pa da ih onda obavijesti da više ni za njega ne važi!' Te su onda riječi doprle do Muavije, pa se on vrati i ustanovi da je taj čovjek bio Amr b. Anbesa, radijallahu anhu." (Hadis bilježi Ebu Davud i Tirmizi.

Dali postoji ikakav drugi poziv koji ostavlja ljepši trag na čitav svijet od poziva Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a ima li ružnijeg stava od stava nevjernika koji se neprijateljski odnose prema njegovom pozivu! Svojim podnošenjem iskušenja Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, pokazuje najbolje primjere kako se treba držati istine i biti čvrst u tome, i ne dozvoliti sebi predaju pred zabludom i njenim nosiocima. Od Ukajla b. Ebu Taliba prenosi se da je rekao: "Kurejšije su došle kod Ebu Taliba i rekli: 'Doista nas sin tvoga brata uznemirava na našim okupljalištima i sijelima, pa mu to

zabrani!' Ebu Talib im je rekao: 'O Ukajle, idi i dovedi Muhammeda!' Otišao sam po njega i on je došao u podne po najvećoj žegi, vrućina je bila tolika da je tražio hladovinu da se sakrije od vrelog pijeska. Ebu Talib mu se obratio: 'Doista sinovi tvoga amidže smatraju da ih uznemiravaš u njihovim sijelima i skupovima, pa prestani s time!' Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pogleda prema nebu i upita: 'Vidite li ovo sunce?' 'Da!' odgovoriše, a on reče: 'Ja ništa više od vas nisam u stanju da njegovu svjetlost i plamen odagnam od vas', a Ebu Talib reče: 'Sin moga brata nikada nije lagao. Vratite se!'

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na ovaj je način mušricima pokazao svoju čvrstinu u slijeđenju istine kojoj ga je Allah uputio i jasno im stavio do znanja da ne postoji nikakva mogućnost da odustane od pozivanja u Istinu, slikovito to objašnjavajući: kao što oni ne mogu da uzmu jedan plamičak sunca, tako isto ni on ne može ostaviti ono što mu Allah objavljuje.

Zbog ove Poslanikove čvrstine i postojanosti, kurejšijski mušrici neprijateljski se postavili, počeli ga uznemiravati i odvrćati ljude od njega. Takvo ophođenje Kurejšija kulminiralo je kada su se dogovorili i odlučili da bojkotuju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernike i sve njihove bližnje koji im pomažu,

pa makar bili u vjeri Kurejšija. Bojkotovali su ih na društvenom planu: nisu se ženili od njih, nisu razgovarali i sijelili sa njima; bojkotovali su ih ekonomski: nisu kupovali od njih niti su im šta prodavali, i sve to zapisali su na listu papira koji su okačili u unutrašnjost Kabe, kako bi se toga što bolje svi pridržavali. Bojkot je potrajao tri godine i muslimani su tada živjeli u izuzetno teškom stanju. Kada bi došla karavana u Meku, neki od njih otišli bi na pijacu da kupe nešto hrane za svoju porodicu, a ustao bi Allahov neprijatelj Ebu Leheb i rekao bi: "O trgovci, nemojte trgovati sa Muhammedovim drugovima, pa vi znate kako ja stavljam u zaštitu, a ja obećavam da sigurno nećete propasti!" Nakon toga trgovci bi povećali cijene muslimanima, tako da bi se vraćali svojim kućama povijajući se od gladi i nemajući čime nahraniti djecu. Ali, to ih nije odvratilo od Pravog puta. Zlostavljanje je dostiglo takav vrhunac da su bili prisiljeni da napuste svoja ognjišta i učine hidžru (preseljenje) iz svog rodnog mjesta ostavljajući trgovinu, imetak i porodice sve dok i sam Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije učinio hidžru. On je bio strpljiv i postojan, očekivao je nagradu za sve to i ni u jednom trenutku nije se predavao, nije prihvatao nikakav kompromis za svoj poziv ili da prihvati ono što su mušrici mislili da

je prihvatljivo, a to se ogledalo u tome da sakrije nešto od onoga što mu se objavljuje i tako izbjegne nevjerničko neprijateljstvo i rat. Nije pristao ni na kakav kompromis na račun istine sa kojom je došao, nego je odbacio sve mušričke ponude i ostao čvrst i postojan. Kur'an je potvrdio ovaj njegov stav: "...oni bi jedva dočekali da ti popustiš, pa bi i oni popustili." (El-Kalem, 9)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavijestio je mušrike o svojoj snazi i ustrajnosti u istini, kao što mu je naredio njegov Gospodar: "Reci: 'O vi nevjernici, ja se neću klanjati onima kojima se vi klanjate, a ni vi se nećete klanjati Onome kome se ja klanjam; ja se nisam klanjao onima kojima ste se vi klanjali, a i vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam, vama – vaša vjera, a meni – moja!'" (El-Kafirun)

Nudili su mu imetak, žene i vlast, a on je sve to odbio govoreći: "Tako mi Allaha, kada bi mi sunce dali u desnu ruku, a mjesec u lijevu, da ostavim pozivanje u vjeru, ne bih to ostavio sve dok je Allah ne uzvisi ili druge uništi." Kada ga je Allah učinio nadmoćnim, nikada se nije uzoholio i nepravdu učinio i nije težio ka tome da se uzdiže na zemlji. On se borio istinskom borbom, založio je sav svoj život na tom putu, u tome je propisao mnoštvo svojih sunneta koji su savršenost i pravda, a ne nepravda,

neprijateljstvo i nered, niti nepravedno uzdizanje nad drugim ljudima. Ljude je pozivao u Allahovu vjeru, ne da slijede njega i njegov narod, pa su tako Arap i nearap na njegovoj vagi bili isti. Bilal iz Abesinije (današnja Etiopija) bio je mujezin muslimanima među kojima je bio i Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Suhejb er-Rumi bio je Rimljanin, čovjek koji je ostavio sav imetak Kurejšijama kako ga nebi spriječili na putu hidžre, a Poslanik, čuvši kako je postupio, rekao je: "Uspjela ti je trgovina, o Ebu Jahja!" Selman el-Farisi bio je Perzijanac za kojeg je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Selman je od nas, ehlul-bejta!"

Poziv u Allahovu vjeru upućivao je svim ljudima i onaj ko bi prihvatio njegov poziv, postao bi jedan od muslimana, imao bi prava kao i drugi muslimani, a isto tako i obaveze kao i drugi koji su druge boje kože, jezika, porijekla ili narodnosti. Ovo je bila oporuka Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, onima koji su izašli kao mudžahidi na Allahovom putu, u kojoj im je jasno pojasnio osnovni cilj džihada: da je to uspostavljanje istine, a nikako nadmenost nad drugima i sijanje nereda po zemlji. Sulejman b. Burejda prenosi da bi

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, čovjek kojeg bi postavio za emira(vođu) u nekoj vojnoj jedinici ili izvidnici, oporučivao bogobožnost i dobre međubratske odnose, a zatim bi rekao: "Idite u ime Allaha na Allahovom putu, borite se protiv onih koji nevjeruju u Allaha, ne pretjerujte i ne varajte, ne masakrirajte i ne ubijajte djecu. Kada susretnete neprijatelje, pozovite ih da prihvate jednu od tri opcije, pa ako se odazovu i prihvate bilo koju, prihvatite od njih i suzdržite se od borbe: pozovite ih u islam, pa ako se odazovu, suzdržite se (od borbe), a zatim ih pozovite u hidžru, ako to urade, pripada im ono što pripada muhadžirimima od prava i obaveza, a ako odbiju, obavijestite ih da im pripada ono što pripada seljanima i nemaju pravo na ratni plijen osim ako se budu borili sa muslimanima. A ako sve to odbiju, tada im nametni džiziju (porez za nemuslimane) i ako to prihvate, suzdrži se od borbe protiv njih, a ako i to odbiju, pa osloni se na Allaha i bori se protiv njih."

(Izvor: časopis El-Bejjan)

Autor: Muhammed b. Šakir eš-Šerif

Preveo: Nazif Subašić

Razvijanje samopouzdanja kod kćerke

U današnjem vremenu neophodno je posvetiti veliku pažnju ispravnom odgoju djece. Ispravan odgoj podrazumijeva kako fizički tako i psihički aspekt. Svim roditeljima poznat je fizički odgoj djece i većina roditelja pokazuje veliki stepen odgovornosti za ovim aspektom odgoja. Međutim, primjetno je da se psihičkom odgoju djeteta ne pridaje toliko pažnje jer uglavnom ni sami roditelji nisu svjesni važnosti emotivnog razvoja djeteta i često se u odgojnim situacijama postavljaju pogrešno. Jedan od najvažnijih aspekata u razvoju djetetove ličnosti nesumnjivo je stepen izgrađenog samopouzdanja, stoga u ovom tekstu iz knjige *Odgoj muslimanske djevojke* prenosimo odgovor na pitanje kako roditelji da razviju samopouzdanje kod kćerke.

Poštovanje djetetove ličnosti

U dobi od dvije godine dijete počinje da formira svoj stav prema svijetu oko sebe. Neki psiholozi smatraju da je osjećaj samopouzdanja jedno od tih prvih stavova; i snaga tih osjećaja u dobi od dvije godine zavisi o vrsti pažnje koje dijete prima i stavu roditelja u ispunjavanju njenih osnovnih potreba. U ovoj fazi dijete pokazuje znakove razvoja pokazujući želju za neovisnošću, pa je ona u potrebi za slobodom u govoru, hodanju i igranju. Sve je to povezano sa potrebom za samopouzdanjem koje se može postići samo kroz neovisnost koja joj je potrebna. To potvrđuje teorija *razvoj kroz zrelost* koja poziva na poštovanje djetetove ličnosti i ostavljanja da se razvije prirodno.

Neke djevojke odrastaju sa nedostatkom samopouzdanja, tako da se one ne mogu osloniti na sebe u bilo kojem pitanju, bilo veliko ili malo. One su rijetko inicijativne i uvijek čekaju da neko kaže uradi to i to. Ako je suočena s problemom, neće biti u stanju da donese odluku i možda će pokušati izbjeći suočavanje sa problemom, ili početi plakati. To je djelimično krivica roditelja, a to može biti zbog nekoliko sljedećih razloga:

- Česte naredbe i zabrane, u većim i manjim stvarima podjednako, čak i ako ta naredba nije vrijedna da dijete izgubi kreativnost i povjerenje u svoje postupke, i umjesto toga, ona uvijek čeka nekoga da je ispravi i da je uvjeri da ona radi ispravno.
- Okrivljivanje i kritiziranje za sve što uradi, tražeći njene mahane, i ukoravanje ako pogriješi, tako da je krive i ukoravaju više nego što to zaslužuje u vrijeme kada očekuje pohvale za ulaganje truda. To uništava djetetovu motivaciju da radi ili da se natječe da nešto postigne i nauči.
- Nedavanje prilike djetetu da govori pred drugima zbog straha da ona može pogriješiti ili govoriti o stvarima koje nisu poželjne, ili dopustiti joj da govori ali je podučiti šta treba reći.
- Previše je upozoravati na opasnosti, što će je uvijek podsticati da očekuje najgore i zamišljati da je okružena opasnošću sa svih strana.

- Ponižavati je i uspoređivati sa drugima na takav način da umanjuje njenu vrijednost.
- Sarkazam i ismijavanje.
- Ne obraćati pažnju na njena pitanja.
- Ukazivanje prevelike brige o njenom zdravlju ili njenoj budućnosti.

Posljedice nedostatka samopouzdanja

Dijete koje ima nedostatak samopouzdanja ima mnoge negativne posljedice, od kojih su:

- Ona neće moći učiniti ništa samostalno, a ako se od nje zatraži da donese nešto određeno, a nađe da se razlikuje od opisanog, bit će neodlučna, ako bi se suočila s problemom, neće se moći odlučiti.
- Bit će dosadna i ne kreativna.
- Zadesit će je nezadovoljstvo i teškoća kad god joj se dodijeli nešto da uradi, jer misli da će nešto pogrešno uraditi u onom što joj je dodijeljeno i da ona neće biti u mogućnosti to učiniti na način koji se zahtijeva.
- Bit će slabe volje, neodlučna, blaga i ravnodušna u situacijama kada takva ne treba biti, te nemarna i neorganizirana.
- Patit će od tjeskobe i frustracije, agresivnosti ili sklonosti ka povučenosti.

Kako razviti samopouzdanje kod djeteta

Kako bi se izbjegle ove negativne posljedice na dijete, roditelji bi trebali na više načina da razviju djetetovo samopouzdanje. Navest ćemo nekoliko primjera:

- Da joj naprave opće smjernice kojih treba da se pridržava i da se u tom krugu kreće, reći joj ono što joj je Allah dozvolio, pa da ona to može činiti, i da se upozori na ono što je Allah zabranio, pa da to izbjegava. Trebali bi je podučiti plemenitim osobinama i dobrom odgoju i mrskim joj učiniti loše osobine, djela i riječi, i da se kloni koještarija. Onda, nakon toga joj dati slobodu vlastite inicijative.

- Majka joj treba dodijeliti neke zadatke koje je u mogućnosti učiniti, a ako bi pogriješila, majka je treba pohvaliti za njenu inicijativu, a zatim joj reći kako je trebala uraditi. Ponekad treba samo da je pohvali za njen trud, a zatim da, kako bi joj pokazala, završi njen posao ophodeći se sa njom na blag način, bez da joj govori direktno. Ako zadatak ne može sama izvršiti, onda će se posavjetovati sa majkom i ponekad treba od njih da traži da daju svoje mišljenje o nekim stvarima, i da joj objasni kada pogriješi kako je ispravno, kako bi djevojčica znala da je svako sklon pogreškama i ispravnosti, što će joj ojačati odlučnost.

- Roditelji bi je trebali ohrabrivati pred njenim rođacima i prijateljima, i dati joj nagrade primjerene njenom trudu. Da je pohvale za djela u kojima obožava Uzvišenog Allaha, kao što je redovno klanjanje, učenje Kur'ana napamet, dobrom učenju, lijepom ahlakom, itd.

- Čuvanju tajni: kad nauči kako čuvati tajne i ne otkrivati ih, razvit će se i ojačati njena volja, a time porasti njeno samopouzdanje.

- Podučiti je postu, jer kada izdrži pred izazovom gladi i žeđi dok posti, tada će osjetiti radost u postizanju pobjede nad svojim nefsom, što će ojačati njenu moć volje kada se suočava u život, što će povećati njeno samopouzdanje.

Jačanje povjerenja naspram drugih

Jačanje njenog povjerenje u odnosu s drugim ljudima. To može biti preko izvršavanja kućanskih potreba, izvršavanju roditeljskih naredbi, druženju sa odraslima i sa mladima.

Jačanje njenog povjerenje u stjecanju znanja, što podrazumijeva da uči Kur'an i sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, njegove veličanstvene biografije, tako da će odrasti a stekla bogato znanje u djetinjstvu pa će imati osjećaj povjerenja u znanje koje je stekla, jer je ona stekla osnovna načela istinskog znanja, koje je daleko od mitova i legendi.

S druge strane, roditelji također moraju uzeti uzroke i poduzeti učinkovite mjere da oslobode dijete od osjećaja inferiornosti. Neki od uzroka da se dijete osjeća inferiorno su: ponižavanje, omalovažavanje, ismijavanje, npr. zvati je uvredljivim imenima i riječima pred njenom braćom, sestrama i rodbini, ili ponekad i pred njenim prijateljicama ili pred strancima koje ranije nije vidjela niti susrela. To su stvari koje će dovesti do toga da sebe smatra beznačajnom i bezvrijednom, ili generira psihološke komplekse da gleda na druge s mržnjom i pokudom i da se povuče u sebe kako bi pobjegla od života.

Čak, i ako su uvredljive riječi, koje kod roditelja skliznu sa jezika, samo u svrhu discipliniranja djeteta zbog neke pogreške, bez obzira bila pogreška velika ili mala, nije ispravno koristiti ovu metodu kao način popravljivanja pogreške jer ostavlja ozbiljne posljedice na dječiju psihu i njeno ponašanje, a isto tako,

naučit će da se koristi tim jezikom osude i uvrede koji će je uništiti psihički i moralno.

Najbolji način za rješavanje ovog problema jeste da se djetetu objasni, na blag način, gdje je pogriješilo uz navođenje argumenata koji će je uvjeriti da se sljedeći put kloni pogreške, a ne, nikako da je roditelji psuju, a svakako ne pred drugima. Roditelji trebaju koristiti lijepe metode u njenom popravljivanju slijedeći primjer Allahovog Poslanika, *sallallahu alejhi ve sellem*, u odgajanju i popravljivanju grešaka. Dječiji svijet je vrlo osjetljiv i lahko se na njega utječe, pun naprezanja, slabe percepcije i bespomoćnosti.

Izgradnja samopouzdanja kod djeteta je prvi korak u izgradnji njegove ličnosti u svim fazama njegovog života. (Iz knjige *Odgoj muslimanske djevojke*, autor Hanan Atija Turi el-Džuheni)

(Izvor: islamqa.com/ar)-Sa arapskog preveo: **Abdullah E. Mujić, prof.**

Kako nastaje običaj

Grupa naučnika je odlučila da izvede slijedeći eksperiment:

U kavez su ubacili pet majmuna, a u sredini kaveza su postavili merdevine na čijem vrhu se nalazilo nekoliko banana. Svaki put kada bi jedan od majmuna pokušao da se popne uz merdevine, naučnici bi po njemu posuli hladnu vodu. Nakon određenog vremena svaki od majmuna je pokušao da se popne do banana, ali je bio poliven vodom. Vidjevši šta se dešava nakon svakog pokušaja, majmuni su počeli sprječavati jedni druge od penjanja, udarajući ga i udaljavajući od merdevina.

Nije prošlo mnogo vremena, a niti jedan od majmuna više nije pokušavao da se penje iz straha od udaraca.

Učenjaci su odlučili da jednog od njih zamjene novim majmunom.

Šta se desilo? Novi majmun je pokušao da se popne uz merdevine, ali su ga ostala četvorica udarala, braneći mu da se penje. Nakon nekoliko pokušaja, novi majmun je zaključio da više ne vrijedi pokušavati. Međutim, za razliku od ostalih, on nije znao razlog.

Zatim su naučnici uradili još jednu zamjenu. Dovedi su novog majmuna, a udaljili starog koji je od početka eksperimenta u kavezu.

Kao i u prvom slučaju, novi majmun je odmah pokušao da se penje ali mu ostali nisu dozvoljavali. Zanimljivo je to da je u odvracanju od penjanja učestvovao i majmun koji je predhodno ubačen, iako u stvari nije znao zašto udara novog kolegu.

Zamjena majmuna je nastavljena. U svim slučajevima dešavao se isti scenario, sve dok svih pet majmuna nije bilo zamjenjeno novima. Svih pet majmuna je sprječavalo penjanje uz merdevine, a da nijedan od njih predhodno nije bio posut hladnom vodom. Uprkos tome, uporno su udarali ostale, odvracajući ih od penjanja uz merdevine, a da pri tome nisu znali zašto to rade.

Da smo mogli upitati jednog od njih: "Zašto udaraš majmuna koji se penje uz merdevine?" , šta bi nam odgovorio?

Njegov odgovor bi vjerovatno bio: "Ne znam, ali sam našao naše očeve i djedove da to isto rade!"

Vjerovatno neki od nas u praktičnom životu činimo istu stvar.

Neke naše postupke činimo rutinski, strahujući da bilo šta mijenjamo.

To je ono što zovemo običajima i slijepim slijeđenjem

Prijevod i obrada: Akos.ba

Poslanik salallahu alejhi ve sellem o Allahovoj milosti

U toku sukoba sa plemenom Hevazin i bitke na Hunejnu, desio se jedan zanimljiv događaj. Naime, neka je žena među zarobljenicima panično tragala za svojim djetetom koje se izgubilo, a kada ga je pronašla, zagrlila ga je i čvrsto privila uz svoj stomak, a potom ga i podojila. Kada Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, to vidio, upita ashabe: "Šta mislite, da li bi ova žena svoje dijete ikada bacila u vatru?" "Svakako da to svojevolyjno nikada ne bi učinila", odgovoriše oni. Tada Muhammed , salallahu alejhi ve sellem, reče: "Uzvišeni je Allah prema Svojim robovima milostiviji od ove žene prema svom djetetu." (Buhari, 5999, i Muslim, 2754)

Ne gubi nadu u Allahovu milost

Priča se da je u Meki živio neki čovjek koji je bio oženjen dobrom ženom. Jednog dana žena mu reče: "Dragi mužu, nemamo ništa da jedemo, niti da odjenemo." Muž izađe na pijacu da traži posao i tražio je i tražio, ali nije mogao ništa da nađe. Kada se umorio od potrage, uputio se ka Bejtullahu, klanjao dva rekata i počeo moliti Allaha da mu otkloni brigu. Samo što je završio dovu i krenuo da izađe iz Harema, naiđe na kesu, podignu je i otvori, i u njoj ugleda hiljadu dinara. Čovjek ode do svoje žene da je obraduje imetkom koji je našao, ali njegova supruga odbi taj novac i reče mu: "Taj novac moraš vratiti njegovom vlasniku, jer je to haram, nije dozvoljeno ni da ga podigneš." I zaista,

čovjek ode do Harema, a tamo zateče čovjeka kako viče: "Ko je našao kesu sa hiljadu dinara?" Siromah se obradova i reče: "Ja sam našao, uzmi svoju kesu, našao sam je u Haremu." Čovjek koji je vikao dugo je gledao u siromaha, a zatim mu reče: "Uzmi sebi kesu, i s njom još deset hiljada dinara." Siromah se začudi i upita: "A zašto?" Čovjek mu odgovori: "Jedan čovjek iz Šama dao mi je deset hiljada dinara i rekao mi: 'Stavi jednu hiljadu u Harem i ostavi ih, pa ako ti ih onaj koji pronađe vrati, daj mu sav novac jer je iskren.' e rekao: "...a onome koji se Allaha boji, On će izlaz dati i opskrbit će ga odakle se i ne nada." (Et-Talak.

O sihirbazima...

Sihr i sihirbazi su fenomen koji je od davnina poznat čovječanstvu. Javlja se u mnogo različitih oblika, svjesnih ili nesvjesnih, jer nije svako ko ima veze sa džinnima ili sihrima toga uvijek i svjestan. Hiljadama godina ljudi pokušavaju ostvariti vezu sa džinnskim svijetom iz različitih pobuda, materijalnih, naučnih i mnogih drugih. Uspjevalo im je u manjoj ili većoj mjeri. Poznato nam je iz knjiga i priča stručnih osoba šta sve čovjek mora uraditi da bi stupio u kontakt sa šejtanima. To su, uglavnom, veoma gnusne stvari koje niko sa imalo morala ne bi inače radio.

Dijapazon vrsta sihirbaza je veoma veliki, od naših, domaćih, do šamana iz Sibira i Amazonije. Nemaju svi isti način rada niti svi koriste istu vrstu magije. Niti svi žele da naštetu. Ali to ipak nije isprika da se bakću sa šejtanima.

Čovjeka je uvijek privlačilo onostrano, mistično. Uvijek je ispoljavao želju za znanjem koga nemaju drugi, za moći, bogatstvom. Jedan od načina kojim se može doći do tih stvari je veza sa džinnima. To je put koji se čini korisnim za onoga ko njime krene, ali, u stvarnosti, je to put tame, služenja prokletniku. Počinje prizivanjem, stupanjem u kontakt i ugovorom. Vremenom prerasta u robovanje džinnu, svjesno ili nesvjesno. Mnogi misle da upravljaju svojim nevidljivim partnerima koji za njih izvršavaju različite zadatke. Ali to ne odgovara istini, jer, da bi stupio sa šejtanom u kontakt čovjek mora učiniti nešto što je njemu po volji. Zatim, svaki put kada želi da šejtan nešto uradio on opet mora da se ponizi radeći groteskne stvari. Mnogo puta je to nešto od čega šejtan i nema neke konkretne koristi već, jednostavno, želi da vidi čovjeka poniženog i kako mu, radi dunjalučkog, šićara služi.

Mnogi tu stvar shvate ali nemaju dovoljno hrabrosti da ugovor raskinu, što iz straha što iz daljnje želje da imaju neku korist, iako su svjesni da samo više tonu u mrak i tamu služenja prokletom.

Mnogi, takođe, i ne shvataju već i dalje misle da šejtan mora njima da služi i da si oni ti koji upravljaju situacijom.

Samo se iskreni, uz Allahovu pomoć, mogu toga riješiti jer iskrenim pokajanjem dolazi i Allahova zaštita. Oni koji se ne pokaju iskreno i nastave s tim prljavim poslom sve više bivaju uznemiravani, kako oni tako i njihove porodice. Na kraju bivaju uništeni od strane svojih pomagača, bilo da zanat nekom prenesu ili ne. Oni koji nekom "ostave knjige", su na to primorani, jer šejtan želi da se nastavi niz, lanac, njegovih sluga u ljudskom svijetu, kao i daljnje ponižavanje čovjeka kao vrste živog bića. Time oni hrane svoj ego pokušavajući natjerati čovjeka da im učini sedždu, bukvalno ili u prenesenom značenju, jer je Iblisu bilo naređeno da sedždu učini prvom čovjeku.

Veoma se često prepričavaju slučajevi teških smrti sihirbaza koji, zbog godina i narušenog zdravlja, sve više popuštaju napadima istih onih šejtana koji s njima rade. Sjećam se priče koju nam je spomenuo jedan od imama u Bosni o sihirbazima koji se ljudima žalio da više ne može ni da spava noću jer mu oni ne daju. Već je bio zašao u godine i nije imao snage da se bori, a nije se htio ni iskreno Allahu pokajati za zlo koje je radio. Jedno jutro su ga na putu mrtvog našli ljudi koji su išli na sabah namaz. Autopsija je pokazala da mu je srce puklo. Danas Allah sašuva šejtanskih spletki.

S druge strane, imamo, hvala Allahu, i slučajeve onih koji su se iskreno pokajali i kanili tog posla. Objelodanili su šejtanske spletki i njihove varke, a savjet primaju razumom obdareni.

Sihirbazi nemaju određeni stalež niti su to, po pravilu, ljudi koji nemaju veze s vjerom. Naprotiv, to su često ljudi koje vidamo čak i u prvom saffu u džamiji, ili ljudi koji imaju i visoke vjerske pozicije. Šejtan ne bira klijentelu već uzima koga može. U nekim dijelovima svijeta oni su dobro skriveni i javno se ne zna za njihove rabote, ili ih se smatra kerametima od Allaha. U drugima, opet, te stvari javno rade bez bojazni jer ih se ljudi boje.

Na šejtanske spletki niko nije imun. Čak i mnogi koji su ispravno učili rukje, nakon nekog vremena su krenuli putem koji je, u najmanju ruku, sumnjiv. Pomoć od strane džinna koji se predstave kao muslimani i dobronamjerni. Pa ih to odvede do zapisivanja ajeta, dok ne dođe do pravljenja pravih sihra. Naravno, ima i svijetlih primjera pomaganja od strane džinna koji su zaista dobronamjerni i muslimani, ali to je put kojim čovjek mora otvoriti hiljadu očiju.

Svijet sihra i sihirbaza je mračan, odbojan, iako ga šejtan uljepša. S tim se ne treba ni u šali igrati, i svi oni koji bi i pomislili da na bilo koji način u njega uđu, trebali bi se toga kaniti dok nije kasno.

Molim Allaha, dželle šanuhu, da nas uputi Pravim putem, da Istinu vidimo istinom a laž laži, i da nas sačuva od šejtana, džinnskih i ljudskih.

kurra hafiz Admir Husić

Genocid je Zaboraviti!!!!

Stala je meni uz nogu i samo pade dijete...

Najmlađa od njih je Emira Mulalić, koja je imala samo pet godina.

"U Trnopolju smo bili, u logoru. Stajala je, igrala se između nas ovako... Stala je meni uz nogu i samo pade dijete. Odmah sam rekao snajper. Pogledao sam sa 200-300 metara u zraku spušta se roletna, prozor, povikao sam snajper ona je pala, odmah je krenula krv iz ušiju. Kako je pala na asfalt na sve strane je liptala krv. Bila je tu prva pomoć, preporučili su da ne idem za Banja Luku spasiti dijete pošto ima punktova, ne garantuju mi da ću proći. Ona je podlegla ženi mi u krilu pre bolnicom u Banja Luci" Kaže otac Mulalić.

Pet dana kasnije porodica nije uspjela preuzeti njeno tijelo iz bolnice, pa je Emir Mulalic molio srpske vlasti da mu dozvole da odu po tijelo. Dobio je dozvolu i sa još dvije osobe otišao je u Banja Luku.

"Ukopali smo je kraj džamije u Trnopolju. Poslije par godina pošalje me žena iz Amerike da nišan stavim djetetu. Dođem, nema djeteta, iskopano, ne znam šta je, ali se gubi svaki trag kostima. Rekao je Mulalić.

Članovi porodice su kasnije dali krv na analizu u Šejkovači i ove godine su im javili da su pronađena kosti u susjednom selu.

Porodica Mulalić ne očekuje mir ni nakon dženaze.

"Uvijek ćemo se nadati da je ona tu negdje. Mi se uvije nadamo i živjet ćemo u tom ubjeđenju da je ona tu negdje", kroz suze govori otac Emire Mulalić.

Žrtve Prijedora pronađene su na 450 različitih lokaliteta i u 98 masovnih grobnica. U centru za obdukciju i identifikaciju Šejkovača nalaze se posmrtni ostaci 334 žrtve.

U Prijedoru je 20. jula 1992. godine prema podacima udurženja koja okupljaju preživjele žrtve i porodice žrtava, počinjen jedan od najvećih zločina u ratu u Bosni od 1992, do 1995. godine, kad je u jednom danu ubijeno oko 1.600 civila, mahom bošnjačke nacionalnosti. Tokom rata je na područja Prijedora akcijama samoproglšenih vlasti bosanskih Srba protiv bošnjačkog stanovništva ubijeno ili nestalo više od 3.000 ljudi. Mnogi su zatvarani, mučeni i ubijani u logorima od kojih se najpoznatiji Omarska, Trnopolje i Keraterm. Haški tribunal i sudovi u Bosni osudili su 30 osoba na zatvorske kazne u ukupnom trajanju od samo 230 godina.

Za naše najmlađe

Prvi čovjek i prvi poslank

© www.CigPrject.net

Ovo se dogodilo nekad davno. Allah dž.š., odlučio je stvoriti ovaj svijet. Stvorio je Zemlju, more i nebesa. Svuda je izraslo cvijeće i drveće. Nastale su divne, rijeke a iznad njih nebeski svod. Ali nije bilo čovjeka. Alla dž.š., pogledao je kopna, more i nebo. Lijepa Zemlja se činila pustom. Tada je od gline stvoren čovjek. Potom ga je Allah dž.š., nazvao imenom Adem. Stvorio je i ženu, koju je nazvao Hava. Adem, a.s., i Hava, r.s., živjeli su u prelijepom vrtu, u kojem su rasle mnoge voćke. Kad su bili gladni mogli su se hraniti ukusnim plodovima. U sredini bašče stajalo veliko stablo. Razlikavo se od ostalog

drveća. Njegovi plodovi su bili veći i ljepši od plodova na drugim stablima. Allah, dž.š., zabranio Ademu a.s., i njegovij ženi Havi, a.r., da se približe tom drvetu. Njih dvoje su bili sretni u tom vrtu. Ubirali su voće sa stabala i jeli ga kad su bili gladni. Ali, nikad nisu dirali zabranjeno drvo. U istoj bašči je živio i šejtan, koji je bio silno ljubomoran na Adema a.s., i na Havu a.r. On je htio da se Allah dž.š., njaljuti na njih dvoje. Nije mogao podnijeti da žive sretni u tom vrtu. Šejtan ih uspio zvesti da prekrše Allahovu, dž.š., zapovijest i da probaju plodove sa zabranjenog stabla. Nakon što su probali voćke, Adem, a.s., i Hava, su se uplašili. Nisu slušali Allahovu, dž.š., naredbu i pojeli su voće sa drveta koje im je zabranio. Zaslužili su da budu kažnjeni. Rasrdio se Allah, dž.š., ipak, on ih je volio i nije ih htio kazniti strašnom kaznom. Naredio im je da napuste najljepši vrt i da žive na Zemlji. Priča o poslaniku Ademu, a.s., uči nas tome da nas je sve stvorio Allah, dž.š., i da smo svi jednaki. Prema tome, trebali bismo poštovati svako živo biće i nikad ne gledati s visine na druga ili biti loši prema njima. Svi smo mi djeca jednog praoca, Adem, a.s.

Izvor: Najljepše Priče iz Kur'ana

Priredila: Lenny-Alina Mujakić

